

Te-avânți s-alături lucruri fără noimă,
Luptând să faci frumos un fapt urât.
Cuvântul tău se străduiește parcă
Să-ndrituie omorul – și arțagul
Ai vrea să-l pui pe seama vitejiei,
Când el e vitejie zămislită
Anapoda, și-a fost venit pe lume
O dată cu dihoniampreună.
Viteaz e-acel ce-ndură-nțelepțește
Ocări oricât de grele, și le poartă
Cu nepăsare ca pe-o haină-a lui,
Acel ce viața nu-și primejduiește
Pentr-un cuvânt urât...
Când la omor te-mpinge-o vorbă grea,
Nebun ești să-ți dai viața pentru ea!